

Romi – mitovi i brojke

Samo politička transfuzija može na životu održati jasenovačke laži o stradalim Romima

Od 16.171 navodne jasenovačke romske žrtve, čak kod 8.449 njih nepotpuni su identifikacijski podatci (nemaju prezime ili ime, ime otca, godinu rođenja...), a to znači da se više od polovice romskih žrtava temelji na pretpostavkama i željama, a ne na znanstveno prihvatljivim podatcima

Pišu:
M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

UHrvatskom tijedniku od 27. travnja 2017. citiran je navod iz knjige A. Milića o Roma u Jasenovcu: „*vrlo malo je evidentiranih Cigana — samo nekoliko stotina (...)*“.¹ Za one koji možda ne znaju, Milić je ofici bivše JNA. U komunističkome režimu godinama je pisao knjige o Jasenovcu, a s time je nastavio u Srbiji i nakon raspada Jugoslavije, znači da sigurno nije „revizionist“, već baš suprotno. Da bi se opravdao nesrazmjer između poznatih poimeničnih podataka o Romima brojka iz 1964. za cijelu Jugoslaviju. Još mali napor tvoraca jasenovačkoga popisa i komunistički popisivači su mogli postati revizionisti. Što se tiče žrtava, još je draštičniji slučaj s Romima. Prema mrežnom jasenovačkom popisu, trenutačno se kod 16.171 navodne žrtve navodi romska nacionalnost ili kod preko 6.000 više nego, primjerice, kod Žerjavića. Tako su autori jasenovačkoga popisa za više od 60 posto revidirali Žerjavića. Kako je to napravljeno, može se vidjeti iz sljedećih podataka. Primjerice, 2.485 romskih žrtava nema navedeno ime ili prezime, 1.557 nema ni ime niti prezime, a njih čak 1.553 nema nikakvih podataka osim navodnoga mjesta rođenja. Kod 2.910 navodnih žrtava nije navedena godina rođenja, a kod

još 2.048 navodnih žrtava autori popisa godinu su rođenja označili kao nepouzdan podatak. Koliko su nepouzdani ti podaci, može se vidjeti, primjerice, kod Dragana Hudorovića, navodno je rođen 1920.* godine, a u napomenama se navodi alternativna godina rođenja 1934. Kod Milke Nikolić navodno rođene 1915.* godine u napomenama se navodi alternativna godina rođenja 1897. Znači da u gotovo 5.000 slučajeva godine rođenja nema ili se radi o najobičnijem nagadanju ili možda izmišljanju. Kod 6.204 navodne žrtve nije navedeno ime oca. Kod 460 navodnih romskih žrtava godina smrti nije upisana ili se navodi da se radi o nepouzdanom podatku. Znači radi se o pretpostavkama ili izmišljanju godina smrti. Sveukupno kod 8.449 romskih žrtava nepotpuni su identifikacijski podatci, a to znači da se preko polovice romskih žrtava temelji na pretpostavkama i željama, a ne na znanstveno prihvatljivim podatcima.

Evo nekoliko primjera. Na popisu je troje muškaraca iz Feričanaca nepoznatog imena, svi prezimena Stevanović, u napomenama se navodi prezime Štefanović, kod sve trojice se navodi isto i vrlo čudno ime oca Pisar. Ili primjer dvoje djece prezimena Stevanović iz Cerne, ne zna im se ime, ni ime oca, ali navedene su godine rođenja 1932. i 1933. Kako se došlo do tih podataka? To je stvarno znanstveno čudo. Ako Romi nisu popi-

sivani, na koji način se doznao kada je rođeno dvoje djece iz Cerne nepoznatih imena i nepoznatog oca i kako se uopće utvrdilo da su baš iz Cerne, da se prezivaju Stevanović i da su odvedeni i ubijeni u Jasenovcu? Isti je slučaj s dvoje djece iz Klinča Sela, navodno prezimena Sokolović nepoznatih imena, ali navedene su im godine rođenja. To sliči na slučaj hrvatskoga vojnika koji je nakon Domovinskog rata osuđen zato što je neutvrđenog dana na neutvrđenome mjestu ubio nepoznatu babu. Princip je isti – postavi se cilj, primjerice, potrebno je nekoliko tisuća dječjih žrtava, a onda se posao mora odraditi bez obzira na istinu.

U Hrvatskom tijedniku od 14. lipnja 2017. u rubrici Pisma čitatelja objavljeno je pismo Darka Đurđevića iz Križevaca koji je opisao sudbinu svoga djeda Đure koji je bio odveden u Jasenovac, a zatim u okolicu Graza u Austriju gdje je radio i nakon rata se vratio kući. Zanimljivo je da Darko Đurđević navodi da su njegovi pretci bili jedina romska obitelj u selu Cubincu kraj Križevaca. Prema mrežnom jasenovačkom popisu, iz Cubinca je 159 romskih žrtava. Od toga je 129 s prezimenom Đurđević i 30 s prezimenom Nikolić. Međutim samo kod 44 posto Đurđevića i 47 posto Nikolića uz prezime se navodi i ime, a kod ostalih, sveukupno 55 posto, uz prezime se navodi NN-muškarac ili NN-žena. Nevjerojatno je da u malome selu s oko 300 stanovnika kakav je bio Cubinec za vrijeme rata, u kojem se svi znaju i u

kojemu je navodno polovica stanovništva poubijana, komunistički istražitelji od preostalih seljaka ne mogu saznati bar imena kad već nisu mogli saznati godine rođenja kod 90 posto navodnih žrtava. Ako su točni navodi iz pisma Darka Đurđevića, postavlja se pitanje otkud tolike silne romske žrtve na jasenovačkom popisu iz sela u kojem je živjela samo jedna romska obitelj. Koliko god bila brojna, obitelj Đurđević sigurno nije imala 129 članova. Selo Cubinec je na popisu prije Drugog svjetskog rata imalo 318 stanovnika, a na prvoj poslijeratnom popisu 1948. godine u selu je živjelo 357 stanovnika, tj. 39 više. Znači, demografski podatci ne ukazuju da je pola sela poubijano u ratu.

Nije to jedini takav slučaj. Već je u prethodnim tekstovima spominjano selo Pavličani koje je dobar primjer nelogičnosti podataka o osobama bez imena i prezimena s jasenovačkoga popisa. Na jasenovačkom popisu je 139 Roma iz Pavličana kod Čazme kojima se ne navodi ime i prezime. To bi značilo da je ubijeno oko 90 posto predratnoga stanovništva sela, a na prvoj poslijeratnom popisu bilo je 40 posto stanovnika više nego prije rata, a stvarno 10 puta više kad se samo računaju navodno preživjeli, tj. oni koji nisu na jasenovačkom popisu.⁴ Još drastičniji je primjer iz sela Babinača u općini Ivanska. Prema mrežnom jasenovačkom popisu iz Babinača su 332 bezimene romske žrtve, bez imena oca i godine rođenja. Znači nema nikakvih identifikacijskih podataka.

Prema popisu stanovništva 1931. godine, u Babincu je živjelo 257, a 1948. godine popisano je 265 stanovnika, tj. 8 više.⁵ To je najveći zabilježeni broj stanovnika u tome selu, a to znači da je, prema autorima jasenovačkoga popisa, u Jasenovcu ubijeno više Roma nego što je selo Babinača ikada imalo stanovnika. Bilo bi zanimljivo čuti objašnjenje ovoga fenomena. U selu Hudi Bitek blizu Zagreba je, prema jasenovačkome popisu, stradalo 25 Roma. Selo je 1931. godine imalo 135, a 1948. godine 171 stanovnika.⁶ To je 36 stanovnika više, tj. +27 posto unatoč tome što je navodno ubijena gotovo petina predratnoga stanovništva i to samo Romi, kao da ostali iz sela nisu stradavali za vrijeme rata. Zanimljivo da je broj stanovnika u selu pao za 10 tek na mirnodopskome popisu iz 1953. godine. Znači, u vrijeme kad se „stabilizirala“ Titova komunistička vlast, pao je broj Hrvata.

Prema jasenovačkome popisu, sto je romskih žrtava iz sela Gradišće kod Generalskoga Stola. Prema popisu stanovništva 1931. godine u Gradišću je živjelo 165, a nakon rata 1948. godine živjelo je 185 stanovnika, tj. 20 više (+12 posto).⁷

Demografski bi gubitak mogao biti oko 20 stanovnika, tako da nije jasno otkuda čak 100 romskih žrtava iz tega malog sela. To bi značilo da je poubijano preko 60 posto predratnoga stanovništva, a da se unatoč tome broj stanovnika povećao. Još je drastičniji primjer sela Novačka u Općini Gola na granici s Mađarskom. Prema jasenovačkome popisu iz toga sela ubijen je čak 321 Rom. Kod ovoga je sela znakovito da ima stalni pad broja stanovnika od popisa iz 1910. godine. Znači pad broja stanovnika bilježi se konstantno već od razdoblja prije Prvoga svjetskog rata. Primjerice, za razdoblje između popisa 1921. i 1931. godine pad broja stanovnika bio je oko 4 posto, a između popisa 1931. i 1948. godine pad je bio oko 11 posto, tj. 123 stanovnika manje, ali u razdoblju od 17, a ne 10 godina.⁸ Kad se to svede na dekadu, pad broja stanovnika bio bi oko 6 posto i tek je neznatno veći od onoga u predratno vrijeme. Ovo je još jedan primjer nevjerojatnih podataka iz jasenovačkoga popisa koji su u neskladu s demografskim podatcima.

U ovome slučaju izgleda kao da je netko pad broja stanovnika 123 premetnuo u broj romskih žrtava 321. Prema jasenovačkome popisu, iz Novih Jankovaca kod Vinkovaca stradalo je čak 810 Roma i 9

Srpkinja sve s prezimenom Petrović. Prema popisu stanovništva 1931. godine, bilo je 1.093, a 1948. godine 648 stanovnika u Novim Jankovcima, znači 445 manje.⁹ Ako se uzme aritmetička sredina prijeratnoga porasta stanovnika (6,8 posto) i poslijeratni porast između popisa 1953. i 1961. godine (19,4 posto) i to se sve svede na iste vremenske intervale, dobije se vrlo veliki prirodni prirast od 15,53 posto za 10 godina. To je vjerojatno posljedica poslijeratnoga doseljavanja, ali čak i s takvim brojkama koji su pretjerani demografski gubitak stanovništva, na popisu iz 1948. godine moglo je biti oko 750 stanovnika, a to je za 8 posto manje od broja navodno stradalih Roma. Treba navesti da su demo-

Možemo zamisliti kako su „subnoraši“ pedantno popisivali žrtve, ali čak i takvi popisali su 2,6 puta manje romskih žrtava nego što trenutačno ima Roma iz Hrvatske u jasenovačkome popisu

grafski gubici uvijek veći od stvarnoga broja stradalih. Prema popisu iz 1991. godine, u Novim Jankovcima Hrvati su bili izrazita većina od preko tri četvrtine stanovništva, Srbi manje od petine, a u selu je tada živjelo i dvadesetak Madara. Romi nisu zabilježeni na popisu. Pretpostavlja se da su osim Roma i 9 Srpkinja tijekom rata stradavali/umirali i ostali seljani pa su tim nevjerojatnije brojke iz jasenovačkog popisa. Ovo su samo neki od brojnih primjera iz raznih krajeva Hrvatske. U rezultatima komunističkoga popisa žrtava rata navodi se nekoliko procjena raznih autora o demografskim i neposrednim ratnim gubitcima u Jugoslaviji. Omjer neposrednih ratnih gubitaka i demografskih gubitaka

kreće se od 47,6 posto kod I. Laha do 63,1 posto kod D. Vogelnika.¹⁰ Ako, primjerice, na proračunate demografske gubitke iz Novih Jankovaca primijenimo maksimalni i znatno pretjerani omjer neposrednih ratnih i demografskih gubitaka, prema Vogelniku to bi značilo da su neposredni ratni gubici sela oko 470 i to znatno odudara od navodno 819 žrtava samo u Jasenovcu.

Prema nesustavno obrađenim statističkim podatcima iz popisa 1931. godine objavljenima za vrijeme rata u Beču, u Jugoslaviji su živjela 70.424 Roma. Da bi dobio broj Roma u 1941. godini, J. Tomasevich povećao je broj Roma iz 1931. godine za prosječno povećanje ukupnoga broja stanovnika u Jugoslaviji 30-ih, tj. za

12,7 posto. Tako je došao do podatka da je 1941. godine u Jugoslaviji živjelo oko 79.500 Roma.¹¹ Prema Tomasevichu „više od četvrte“ Roma živjelo je na području koje odgovara Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, znači oko 20.000. Kako mu se to pod utjecajem komunističke literature valjda činilo pre malo, Tomasevich spominje još jedan postupak za izračunavanje broja Roma u NDH prema kojem je u NDH živjelo oko 25.000 Roma. On smatra da je od toga broja oko dvije trećine u današnjoj Hrvatskoj iistočne Srijemu koji su nakon rata Tito i komunisti oduzeli Hrvatskoj i darovali Srbiji, a oko trećina u današnjoj Bosni i Hercegovini. Ako na isti način kao i Tomasevich za 1941. godinu izračunamo

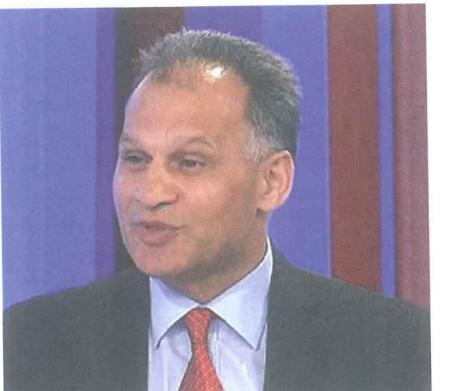
podatke o broju Roma 1948. godine, dobije se rezultat od oko 86.700. Prema popisu iz 1948. godine, bilo je 72.736 Roma u Jugoslaviji, znači oko 2.350 više nego prije rata. Treba napomenuti da je jedino Hrvata bilo manje na prvome poslijeratnom popisu nego prije rata. Kada od očekivanoga oduzmemmo stvarno stanje iz 1948. godine, dobije se demografski gubitak Roma u cijeloj Jugoslaviji od oko 13.950, a to je za 2.221 manje nego što je navodno ubijeno Roma samo u Jasenovcu. Ako se, primjerice, uzme prirast od 14 posto u dekadu, demografski gubitak Roma je oko 14.500, znači opet je znatno manji od navodnoga ukupnog broja romskih žrtava samo u Jasenovcu. Kad bismo primijenili

Razgovor sa zastupnikom romske nacionalne manjine u Hrvatskome saboru Veljkom Kajtazijem razotkriva svu bijedu jugosrpske propagande

CIGANSKA POSLA I JASENOVAC

Veljko KAJTAZI: Vjerujem da je u Jasenovcu ubijeno više Roma nego što ih je uopće i bilo!

Razgovarao:
IVICA MARIJAČIĆ

Prošli tjedan je obilježen Dan sjećanja na romske žrtve u Jasenovcu. Vi ste tamo rekli da je počinjen genocid nad Romima, da je više od 16 tisuća žrtava Roma. Imaju li svih tih 16 tisuća kompletne podatke u Jasenovcu, od imena oca pa na dalje?

Da. Mi smo čitali na komemoraciji imena, ne čitamo svake godine sva imena, ali svake godine čitamo imena i prezimena.

Jeste li upoznati s činjenicom da 8449 tih evidentiranih žrtava nema

ili ime ili prezime, kao ni ime svoga oca? Mogu li se onda takve žrtve uzimati ozbiljno kao žrtve ako nisu provjerene i nema relevantnih podataka?

Gledajte, ja nisam povjesničar, nisam istraživao, ja sam nešto drugo napravio. Ja sam napravio ono što više od 70 godina nitko nije pričao o stradanjima Roma. To je sramota za sve nas. Nitko nikada u svojim govorima nije spominjao Rome, uviđej su govorili Srbi, Židovi i ostali. Ja sam onaj koji je počeo pričati javno o stradanjima Roma.

To je u redu. Slažem se da treba govoriti da je i jedna žrtva žrtva i da te treba o njoj govoriti i klanjati joj se. To nije sporno. Ali, ponavljam: među više od 16 tisuća romskih žrtava nave-

denih na jasenovačkome popisu, 8449 ih nema uopće kompletnih podataka. Kako se one mogu uzeti kao vjerodostojne? Kome se klanjati? Jeste li Vi kao čovjek, kao predstavnik Roma u RH pitali odgovorne u Jasenovcu zašto su uvrstili neidentificirane osobe kao romske žrtve? Jesu li to izmišljene žrtve?

Prvo, ono što mene isto tako vrijeđa jest što ja pokušavam isto tako mojim kolegama kad pričaju o Domovinskoj ratu i kad nabrajaju nikada ne nabrajaju Rome. To mene vrijeđa. U Domovinskoj ratu je bilo jako puno Roma koji su bili uključeni, ima i onih skrivenih koji tada nisu smjeli ništa reći, a bili su u Domovinskoj ratu, a nisu smjeli reći da su pripadnici romske zajednice. To je

žalosno. I nisu bili organizirani kao sve ostale nacionalne manjine.

A kad se radi o Jasenovcu, to je nešto drugo. Prvo moram reći o jasenovačkom proboru. U tu temu tražio sam osobno da se uključim. Na sve tri komemoracije sam bio jako svjestan toga da u jasenovačkom proboru nije bilo ni jednoga Roma zato što su prije toga svi pobijani. Bio sam uključen. Ali za ovaj dio koji govorite, ja poštujem podatke koje ima Spomen područje Jasenovac. Je li to uzeo Marko, Pero, Mile, Mijo... to mene ne zanima. To su njihovi podaci i ja s njima baratam, iako su naša naglašanja da su žrtve bile još i veće, barem kada je u pitanju Europska zajednica. Preživjeli logoraši s kojima sam ja razgovarao, govorile o onome što ja cijelo vrijeme govorim, da su Romi dovedeni u vagonima, bilo je pet, deset vagona, za razliku od srpske nacionalne manjine, Židovske i ostalih koji su također nastradali i koji se znaju točno po imenima i prezimima. Znači, ja baratam s podacima koje ima Spomen područje Jasenovac. Napisali su knjigu.

Ja Vas pitam, gospodine Kajtazi, jeste li vidjeli da više od polovice žrtava nema ni ime ni prezime?

Gospodine Ivica, govorim Vam o podacima s kojima ja baratam i koje meni Spomen područje Jasenovac dostavi. Imate knjigu, nazovite ravnatelja...

A jeste li vidjeli komunističke autore i njihove podatke: Miletić, koji sigurno nije bio revizionist i govorio o

nekoliko stotina stradalih Roma u Jasenovcu, Žerjavića govorio o deset tisuća..., nitko ne govorio o 16 tisuća osim jasenovačke uprave, a više od pola tih žrtava nema imena i prezimena. Vi govorite da je počinjen genocid, optužujete naš hrvatski narod, a nemate podataka. Ako ste ozbiljan čovjek i političar, ne možete naklapanja javno prezentirati kao činjenice.

Vi mislite da nije bio genocid?!

Nemam na temelju čega vjerovati, vaša naklapanja i izmišljotine jasenovačke uprave nisu nikakvi dokazi nego elementi za tužbu protiv Vas u normalnoj pravnoj državi kakva Hrvatska nije, na žalost. Osim toga, ja sam novinar i ja vas pitam...

Ja kažem da je bio genocid. To je jedno. Drugo, isto tako tvrdim da je bilo puno više žrtava nego što jest.

Kako Vi to znate?

Zato što sam razgovarao s ljudima, rekao sam za vagone, tu su i brojke.

Vi morate iznijeti dokaze, ili morate u zatvor zbog laži. Zašto tvrdite da je više od 16 tisuća ljudi ubijeno u Jasenovcu, a gdje su kosti?

Ja mislim da je i veći broj.

Nevažno je što vi mislite ili vjerujete. Kako se možete klanjati „žrtvama“ koje nemaju ime i prezime? Evo vam i sljedeći podatak: na jasenovačkom popisu kaže se da je u selu Babinac bilo 332 romske žrtve, a ni za jednu nema ni imena ni prezimena. Znate li da je prema popisu stanov-

ništa 1931. u selu Babinac bilo 257 Roma, a prema popisu iz 1948., znači nakon Jasenovca, bilo je 265, znači više nego prije rata. Tko su onda navodno ubijeni? Pitam Vas vidite li ista skandalozno u tome popisu?

Ja znam ozbiljniji podatak. Popis stanovništva koji je pokazivao da je prije rata bilo oko 16 tisuća Roma, a poslijeratno da ih je bilo 405. Ja znam taj ozbiljniji podatak.

Dakle, priznajete da je Roma bilo manje prije rata nego što ih je, prema popisu, pobijeno u Jasenovcu. Sami sebe pobijate. Sami toga, jeste li provjeravali jesu li romske žrtve likvidirane u Srbiji pa pripisane Jasenovcu?

Rekla – kazala! Znam isto tako da je u 2011. popis stanovništva pokazao da nas Roma ima 16967, što mislim da je premali broj i da nas ima više. Ja ču sad prekinuti.

Oprostite, vi ste došli u ovu državu, ona vas je prihvatala i vi ju optužujete bez dokaza. Sramite li se optužaba bez dokaza? Ponavljam potko zna koji put: Među vaših 16 tisuća žrtava više od pola ih je bez imena i prezimena. Nemate odgovor na to, a bavite se politikom.

Ja ču sad prekinuti, doviđenja, hvala. Niste me dobili u ured, nego na cesti, umjesto da hodam, ja pričam s Vama.

Da, ciganska posla...

gore spomenuti omjer neposrednih ratnih žrtava i demografskih gubitaka, koji se mogu dobiti iz Vogelnikovih podataka, proizlazi da je u cijeloj Jugoslaviji moglo stradati oko 9.000 Roma, a prema Lahu to bi ispalо znatno manje od 7.000. Da netko u šali zbroji te podatke, dobio bi manje od trenutačne brojke stradalih Roma prema Jasenovačkom popisu.

Prema popisu iz 1948. godine, u Hrvatskoj je bilo 405, a u Bosni i Hercegovini 442 Roma.¹² Prema podatcima iz mrežnoga Jasenovačkog popisa, ubijeno je oko 14.000 Roma kod kojih je navedeno da su rođeni u Hrvatskoj. Primjerice, Z. Despot navodi da je prema podatcima Komisije za sakupljanje podataka o žrtvama NOR-a Republičkoga odbora Subnora Hrvatske iz 1950. godine život izgubio 5.341 Rom.¹³

- 1 Antun Miletić, Koncentracioni logor Jasenovac 1941-1945., Dokumenta, Knjiga III, Narodna knjiga, Beograd i Spomen-područje Jasenovac, 1987. Pogovor str. 701 (pdf)
- 2 Vladimir Žerjavić, Yugoslavia-Manipulations With the Number of Second World War Victims, Croatian Informatio Centre <http://www.hic.hr/books/manipulations/manipulations.pdf>
- 3 Savezni zavod za statistiku „Žrtve rata 1941-1945. (Rezultati popisa), Beograd, 1966. <http://www.muzejgenocida.rs/images/01zrtve%20rata%201941-1945.pdf>
- 4 Blanka Matković, M. Kočić, Nikola Banić, Rušili podaci JUSP-a Jasenovac optužnicu i presudu Dinku Šakiću? (1), Hrvatski list, 22.12.2016. str. 31-39.
- 5 [https://hr.wikipedia.org/wiki/Babinac_\(Ivanska\)](https://hr.wikipedia.org/wiki/Babinac_(Ivanska))
- 6 https://hr.wikipedia.org/wiki/Hudi_Bitek
- 7 [https://hr.wikipedia.org/wiki/Gradišće_\(Generalski_Stol\)](https://hr.wikipedia.org/wiki/Gradišće_(Generalski_Stol))
- 8 <https://hr.wikipedia.org/wiki/Novačka>
- 9 https://hr.wikipedia.org/wiki/Novi_Jankovci
- 10 Savezni zavod za statistiku „Žrtve rata 1941-1945. (Rezultati popisa), Beograd, 1966. <http://www.muzejgenocida.rs/images/01zrtve%20rata%201941-1945.pdf>
- 11 Jozo Tomasevich, Rat i revolucija u Jugoslaviji 1941-1945: Okupacija i kolaboracija, EPH i Novi Liber, 2010., Dodatak: Uništenje jugoslavenskih Roma str 675-678. (recenzija Ivo Banac, za izdavača Nino-slav Pavić i Slavko Goldstein, urednik prof. dr. Ivo Goldstein)
- 12 https://sh.wikipedia.org/wiki/Popis_stanovništva_1948._u_FNRJ
- 13 <https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/ljudski-gubici-hrvatske-u-drugom-svjetskom-ratu-koje-su-prouzroczili-okupatori-i-njihovi-pomagaci-brojidbeni-pokazatelji-procijene-izracuni-popisi-1028>

Možemo zamisliti kako su „subnorasi“ pedantno popisivali žrtve, ali čak i takvi popisali su 2.6 puta manje romskih žrtava nego što trenutačno ima Roma iz Hrvatske u Jasenovačkome popisu u kojem je i oko 900 romskih žrtava navodno rođenih u Bosni i Hercegovini. To znači da je oko 90 posto hrvatskih Roma ubijeno u Jasenovcu, a samo oko 10 posto Roma iz Bosne i Hercegovine, stvarno samo iz Bosne jer se ne navode Romi rođeni u Hercegovini. To bi značilo da je oko 7.000 Roma iz Bosne i Hercegovine ubijeno negdje drugdje, a ne u Jasenovcu. Čime bi se mogao opravdati ovakav drastičan nesrazmjer u postupanju prema hrvatskim i bosanskim Romima? Jesu li bosanski Romi masovno ubijani negdje drugdje i ako jesu, gdje? U pretvodnim tekstovima pokazano je nekoliko

Autori čiji su podaci korišteni u ovome tekstu – Miletić, Žerjavić, komunistički popisivači, subnorovci, Lah, Vogelnik, pa ni Tomasevich u izdanju čije knjige u Hrvatskoj su sudjelovali Goldsteini – sigurno se ne mogu nazvati revisionistima, a ipak njihovi podaci pokazuju sav absurd jasenovačkoga popisa. Kao i mnogo puta do sada pokazalo se da su mitovi neotporni na znanstvene podatke i proračune i da ih na životu može održati samo politička transfuzija.

Ne lutajte, samo je jedan
www.hkv.hr

HSP-ov drugi i posljednji pokušaj uvrštenja Lustracijskoga zakona na dnevni red Sabora 1999.

KAKO BI IZGLEDALA DANAS HRVATSKA

da je izglasan i proveden HSP-ov prijedlog Zakona o lustraciji

Hrvatska bi, sigurni smo, bila poštedena međunarodnoga sramočenja i trošenja novca na izgubljene parnice, 'lex Perković' i mitova o 'ustaškim gujama', protuhrvatski dje-latnih veleposlanika i istaknutih kroatologa koji javno negiraju postojanje hrvatskoga jezika i rade na njegovu zatiranju, unutarnje pljačke i pola milijuna iseljenih građana Hrvatske

Pišu: MR. SC. BLANKA MATKOVIĆ i DRAGOMILA POŠA, članice Hrvatske družbe povjesničara 'Dr. Rudolf Horvat'- Zagreb

U tekstu pod naslovom 'Kako je HDZ rušio prijedloge HSP-ovih lustracijskih zakona 1998. godine', objavljenome u Hrvatskom tjedniku 27. srpnja 2017., osvrnuli smo se na događaje iz 1998. kada je Hr-

vatska stranka prava prvi put uputila u saborsku proceduru Prijedlog zakona o oticanju posljedica totalitarnoga komunističkog režima.

Drugi i posljednji put, HSP će isti Prijedlog zakona iznijeti pred Zastupnički dom Sabora u jesen 1999. godine. Protivnici uvrštenja toga Prijedloga na dnevni red Sabora, odnosno zastupnici koji su uložili prigovore, bit će iz istoga kruga kao i godinu dana ranije, dakle iz redova Hrvatske demokratske zajednice, a i argumenti i rezultati glasanja također će biti slični.

Niti mjesec dana nakon sjednice na kojoj je glasovano protiv lustracijskoga zakona, umi-

re u prosincu 1999. prvi predsjednik slobodne i suverene Hrvatske, dr. Franjo Tuđman. S radom prestaje Komisija za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava Drugoga svjetskog rata. Od 2005. do 2013. Hrvatska vodi pregovore o primanju u EU, a HSP i veliki broj građana Hrvatske tome se protive. Samo dva dana prije primitka u EU Hrvatski sabor donosi zakon (tzv. 'Lex Perković') kojim počušava zaštiti izručenje Njemačkoj, u međuvremenu u Njemačkoj pravovaljano osuđenih osoba za zločin ubojstva.

Od 1990. do danas Republika Hrvatska nije provala ni pozvala pred sud niti jednoga 'Per-

